

— Пи, пи, пи! Немирчо, зрънца ми сипи!
думало пиленцето съ ясенъ гласъ.

Стръсналъ се Немирчо тогасъ. А животинката
все едно си знае: „пи, пи. . . Коте, зрънца ми сипи! . .“

Немирча го обзема страхъ. Готовъ е да из-
бѣга, сиромасъ! . .

„Хей, братко миль, я постой

И отъ менъ се ти небой!“

Бѣличкото пиле тѣй говори,

Тѣй жално-милно то се моли.

Добилъ куражъ нашиятъ хубавецъ, безъ
страхъ до ного доближя и пилето взелъ да лиже.

„Хей, котаци съсь мустаци,

Хей вий, зѣбести юнаци,

Разберете отдалечъ,

Че азъ баща станахъ вечъ! . .“

Тѣй Немирчо, котенце страхливо, на котаци
взелъ да се хвали. . . Че баща е станалъ, и миш-
китъ дори чули и разбрали. . .

Калинка-Малинка.